

[Justitsministeren.]

nye forbudsregler rimelig, og i hvert fald må jeg finde den påkrævet af rent praktisk-administrative grunde; og den kan næppe give anledning til nævneværdige betænkeligheder, når de pågældende ikke må bære våbnene og ikke kan købe ammunition uden tilladelse.

For så vidt angår springknive og springstiletter, går forslaget ud på, at den bemyndigelse, justitsministeren allerede har i våbenlovens § 4 til at udstede forbud imod at indføre, erhverve, overdrage, besidde eller bære bl. a. skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm, udvides til at omfatte springknive og springstiletter uanset længden af klingens.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Dose.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Dose.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Advokat Niels Arup vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Jeg skal foreløbig forbigå de to følgende sager på dagsordenen.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af en stilling som vicebiskop for Færøerne.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 90) findes i tidenden sp. 2604).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Johan Poulsen: Da det foreliggende lovforslag om oprettelse af en stilling som vicebiskop på Færøerne var til første behandling, tillod jeg mig at fremkomme med følgende bemærkninger, samtidig med at jeg udbad mig den højtærede kirkeministers udtalelse om, hvorvidt den højtærede minister deler min forståelse af loven med hensyn til det anførte. Udtalelsen, der står i Folketings-tidende sp. 2614 var sålydende:

„Jeg forstår lovforslaget således, at vicebiskoppen — og med ham den færøske kirke — fortsat henhører under biskoppen i Københavns stift. Jeg og mange med mig vil lægge megen vægt på, at den tilsynspligt, biskoppen har over for den færøske kirke, fortsat må blive udøvet. Det vil med andre ord sige, at biskoppen over Københavns stift også i fremtiden som hidtil er forpligtet til at foretage visitatsrejser til Færøerne. Jeg vil oven i købet udtale håbet om, at disse rejser i fremtiden vil blive hyppigere end hidtil. Jeg vil sætte pris på at få en udtalelse fra den højtærede kirkeminister, om den højtærede minister er enig med mig heri.“

Da den højtærede ministers udtalelse ved den pågældende lejlighed efter min mening ikke var noget direkte svar på mit spørgsmål, men mere end sympatitilkendegivelse af samhörigheden mellem den færøske og den danske kirke i al almindelighed, tillader jeg mig her ved anden behandling af lovforslaget kort at gentage, hvad jeg udtalte ved første behandling, idet jeg håber, at den højtærede kirkeministers svar i dag ikke vil mangle noget med hensyn til klarhed og derfor vil være egnet til at udelukke mulige misforståelser i fremtiden.

Jeg gentager: deler den højtærede minister min opfattelse med hensyn til følgende 3 punkter:

1) Jeg forstår lovforslaget således, at vicebiskoppen og med ham den færøske kirke fortsat henhører under biskoppen i Københavns stift.

2) At biskoppen over Københavns stift